

Μνήμη της Αγίας Ειρήνης της Βασίλισσας - Οσίας Ξένης Μοναχής

/ [Βίοι Αγίων](#)

του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη της Αγίας Ειρήνης της Βασίλισσας της μετέπειτα οσίας Ξένης Μοναχής.

Η Αγία Ειρήνη έζησε τον 12^ο αιώνα μ.Χ. και ήταν κοσμημένη με ποικίλες αρετές. Αυτό το παρατήρησε ο αυτοκράτορας Αλέξιος ο Κομνηνός και έτσι την πάντρεψε με το γιο του Ιωάννη, τον επονομαζόμενο Καλοϊωάννη λόγω των πολλών του χαρισμάτων.

Η ενάρετη βασίλισσα Ειρήνη, ξόδευε απλόχερα σε φιλανθρωπικά έργα. Πήγαινε μάλιστα μόνη και διακριτικά σε φτωχικές καλύβες, για να δώσει όχι μόνο χρήματα, αλλά και πνευματική ενίσχυση. Αξιοποίησε τις ευκαιρίες, που είχε και έκτισε γηροκομεία και ξενώνες, και άφησε σ' αυτά μεγάλα χρηματικά ποσά για την ασφαλή και άνετη συντήρησή τους. Και τούτο διότι δεν αρκούν τα εγκαίνια των έργων, αλλά και η διατήρησή τους μέσα στο χρόνο.

Στη συνέχεια όμως, δοκίμασε μεγάλες θλίψεις. Ο σύζυγός της πέθανε σε μια εκστρατεία του στη Συρία το 1143 μ.Χ. Αργότερα το ίδιο συνέβη και με τα δύο από τα τέσσερα παιδιά της. Τότε η Ειρήνη, θέλησε να βρει ανακούφιση στις θλίψεις της μέσα στη μοναχική ζωή.

Έτσι, παίρνοντας και τη συγκατάθεση του βασιλιά γιου της Μανουήλ, αποσύρθηκε στη μονή Παντοκράτορος, όπου και έγινε μοναχή, μετονομασθείσα σε Ξένη. Εκεί τη βρήκε ο θάνατος και την κήδευσαν με μεγάλη απλότητα, όπως η ίδια το επιθυμούσε. Αφού, λίγο πριν πεθάνει έλεγε ότι «η βασίλισσα Ειρήνη είχε πεθάνει προ πολλού», και δεν έμενε πλέον παρά μόνο η μοναχή Ξένη.

Υπάρχουν άνθρωποι, ίσως και ανάμεσά μας, που αφιερώνονται κυριολεκτικά ως φωτεινές λαμπάδες στην άσκηση, την προσευχή και την απόλυτη αφοσίωση στο θέλημα του Θεού. Αυτοί είναι το αλάτι του κόσμου, αυτοί είναι η παρηγοριά των ανθρώπων και οι συμπαραστάτες τους στο θρόνο του Θεού.